

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 6 sierpnia 2021 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 8 lipca 2021 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne, wprowadza do jej tekstu następującą poprawkę:

– art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 624 i 784) w art. 407 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Właściciel urządzeń kanalizacyjnych, do których mają być wprowadzane ścieki przemysłowe, o których mowa w ust. 5, obowiązany jest wyrazić zgodę, o której mowa w tym przepisie, jeżeli:

- 1) ścieki te, wprowadzane do jego urządzeń, spełniają wymagania wynikające z odrębnych przepisów albo z umowy zawartej między nim a wnioskodawcą;
- 2) istnieją techniczne możliwości przyjęcia tych ścieków;
- 3) nie dojdzie do przekroczenia warunków odprowadzania ścieków wprowadzanych za pomocą tych urządzeń do wód lub do ziemi, wynikających z pozwolenia wodnoprawnego udzielonego właścicielowi tych urządzeń.””.

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 8 lipca 2021 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne, postanowił wprowadzić do jej tekstu jedną poprawkę.

Poprawka określa sytuacje, w których właściciel urządzeń kanalizacyjnych obowiązany jest wyrazić zgodę na wprowadzenie do nich ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego.

Zgodnie z art. 407 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne w dotychczasowym brzmieniu, do wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie do urządzeń kanalizacyjnych ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 100 ust. 1, dołącza się zgodę właściciela tych urządzeń.

Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy uchwalonej przez Sejm i przekazanej do Senatu, art. 407 ust. 5 Prawa wodnego miał powodować wątpliwości, czy za przejaw zgody właściciela urządzeń kanalizacyjnych mogła być uznana również umowa zawarta z nim przez wnioskodawcę, obejmująca postanowienia w zakresie odbioru ścieków przemysłowych. Zdaniem autorów noweli, umowa taka powinna być traktowana jak dorozumiana zgoda na wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych.

Senatorowie uznali, że przyjęte przez Sejm rozwiązanie nie zasługuje na poparcie, ponieważ niesie ze sobą poważne niebezpieczeństwo zanieczyszczenia środowiska naturalnego.

Umowa o odprowadzanie ścieków oraz zgoda na wprowadzenie do urządzeń kanalizacyjnych ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, to dwie różne instytucje, które nie mogą być traktowane zamiennie.

Zważywszy, że umowa o odprowadzanie ścieków zawierana jest na długi okres czasu, zgoda, o której mowa w art. 407 ust. 5 Prawa wodnego jest jedynym skutecznym instrumentem prawnym chroniącym właściciela urządzeń kanalizacyjnych (w praktyce przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne) przed przyjmowaniem ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego,

które mogą doprowadzić do zachwiania procesów biologicznych w oczyszczalni, a w konsekwencji – do znacznego skażenia środowiska.

Praktyka wskazuje, że przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne odmawia wyrażenia zgody na wprowadzenie ścieków do jego urządzeń tylko wtedy, gdy ścieki te nie mogą zostać doprowadzone do stanu zgodnego z prawem.

Senatorowie uznali, że pozbawienie właścicieli urządzeń kanalizacyjnych jedyne go środka obrony przed ściekami przemysłowymi groźnymi dla ich infrastruktury oraz dla środowiska naturalnego, jest rozwiązaniem idącym stanowczo za daleko.

Zamiast tego, Senat postanowił wskazać te sytuacje, w których właściciel urządzeń kanalizacyjnych będzie obowiązany wyrazić zgodę na wprowadzenie do nich ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego. Właściciel urządzeń nie będzie mógł odmówić zgody, jeżeli:

- 1) ścieki te, wprowadzane do jego urządzeń, spełniają wymagania wynikające z odrębnych przepisów albo z umowy zawartej między nim a wnioskodawcą;
- 2) istnieją techniczne możliwości przyjęcia tych ścieków;
- 3) nie dojdzie do przekroczenia warunków odprowadzania ścieków wprowadzanych za pomocą tych urządzeń do wód lub do ziemi, wynikających z pozwolenia wodnoprawnego udzielonego właścicielowi tych urządzeń.

Przyjmując analizowaną poprawkę, Senat miał na względzie stanowisko Trybunału Konstytucyjnego dotyczące dopuszczalnego zakresu poprawek Izby Wyższej do ustawy uchwalonej przez Sejm.

Wprowadzona przez Senat zmiana dotyczy materii, która była przedmiotem ustawy przekazanej Senatowi oraz mieści się w jej granicach przedmiotowych, przewidując przy tym rozwiązania alternatywne wobec treści przyjętej przez Sejm.